

женіето, които не е простено да ги ѣде другъ освѣнь
свещенницытъ ; и че и священницытъ въ сѣботенъ
день работѣтъ въ храмътъ, и най послѣ, че той былъ
господарь на светилището, и слѣдователно може да
са располага съ законътъ който заповѣдва да са пазя
сѣботата. (Іоан. ̄е. — 48к. ̄с. 1—5. Марк. 6—23.
Мат. ̄кѣ. 1—8.).

§. 20. *Иисусъ избира дванайсетътъ апостоли и
гы поучава на гората.*

На другата сѣбота въ съборището на Каперна-
умъ исцѣри едного чловѣка който имаше суха рѣка,
като показа на Фарисейтъ, че туй не е противно на
законътъ. Но Фарисейтъ прогнѣвены, съзаклехъ са
съ Иродіанытъ (които са мислѣтъ да сѣ отъ ересъ-
та на Іуда Галонитскаго или Галилейскаго) да убѣжтъ
Иисуса. Той обаче трѣгнѣ съ ученицытъ си къмъ Ти-
веріадското море, дѣто го послѣдува много народъ,
за да слушать словото му, и да са исцѣрѣтъ отъ
болѣститѣ си. Притѣсненъ отъ народътъ, прѣминѣ
оттатѣкъ морето, и възлѣзе самъ си на гората дѣто
прѣнощува като са молѣше. Сутренъта като слѣзе
отъ гората, избра дванайсетъ души за да бждѣтъ съ
него наедно, да иматъ власть да цѣрѣтъ сѣкаква
болѣсть, да проповѣдѣтъ по цѣль свѣтъ евангеліето,
и гы нарече Апостоли. Тѣ сѣ : Симонъ който са на-
рече Петъръ, Іаковъ и Іоаннъ сыноветѣ Заведеовы
(който прѣименува Воанергесъ, сирѣчь сынове грѣмо-
вы), Андрей, Филиппъ, Варѣоломей, Матѣей, Тома,
Іаковъ Алфеовъ, Симонъ Кананитъ, прозванъ Зилотъ
(ревнитель), Іуда Іакововъ или Ѡаддеовъ, и Іуда
Искаріотскій. Послѣ като сѣднѣ на моравата при